

Arrest

nr. 122 754 van 18 april 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat C. TIJSEBAERT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Soennitische Pashtoun, afkomstig uit Sawati, Qarghayee, Laghman (Afghanistan). U bezit de Afghaanse nationaliteit en woonde van jongs af aan in voornoemd dorp. U liep middelbare school in het nabijgelegen Char Bagh, alwaar u afstudeerde in 1389 (i.e. 2010). Niettemin begon u reeds in de loop van 1388 (i.e. 2009) te werken daar uw broer, Baidar, niet meer in staat was uw familie te onderhouden. U wisselde het volgen van de lessen af met werk voor Meli Paiwastoon, of andere organisaties die in de regio werken uitvoerden, en voerde regelmatig 's nachts opdrachten uit voor de Taliban. Zo stond u ondermeer in voor het smokkelen van wapens voor de Taliban groep/cel waartoe u behoorde, en het transport van de commandanten, maar was u tevens

betrokken bij enkele operaties. Eind 1389, begin 1390 (i.e. begin 2010) nam u bijvoorbeeld deel aan een aanval op de politiechef van Char Bagh, Tagarbal Ismael.

Omdat u bij deze aanval echter per ongeluk Mawlana Fazel Rabi, de neef van uw laatste commandant, Nasir, in de rug schoot, en er ook al na een andere mislukte operatie twijfels over u gerezen waren, was het vertrouwen in u even zoek. Niettemin werd u ook nadien nog gecontacteerd om wapens te smokkelen, en werd u zelfs gevraagd een opleiding zelfmoordaanslagen te volgen in Waziristan (Pakistan), een aanbod waarvoor u vriendelijk bedankte. Niet veel later kreeg u evenwel nog meer problemen toen u enkele personen naar Sangra of Sawdara in de Sagay vallei, Alingar (Laghman, Afghanistan) diende te transporten, en u bij de passage van het huis van Shah Mard door hem ondervraagd werd. Daags nadien werd u zelfs door agenten van de Amniyat (Inlichtingendienst) opgepakt en ondervraagd, om 5 à 6 dagen na uw vrijlating nog eens door hen opgepakt te worden en voor 1 maand vastgehouden te worden. Nadien wist u met behulp van de dorpsoudsten – die zich voor u garant stelden indien u zich niet langer met Talibanactiviteiten inliet – vrij te komen, maar kreeg u dermate schrik dat de Taliban u zouden uitschakelen dat u besliste het land te verlaten. Bovendien zag u het als een mogelijkheid om de Taliban – die u al langer beu was – eindelijk te verlaten. In de winter van 1390 (i.e. eind 2010, begin 2011) verliet u uiteindelijk het land, om vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België te reizen, alwaar u ongeveer een jaar later, op 6 december 2012, aankwam. Enkele dagen later, op 12 december 2012, vroeg u hier asiel aan.

Na uw aankomst in België vernam u tevens dat uw broer, Baidar, na uw vertrek uit Afghanistan terug beginnen werken was, maar op een bepaald moment gedwongen werd de Taliban groep/cel te vervoegen waartoe u destijds behoorde.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal enig document neer. Pas een 2- tal weken later, met name op 1 maart 2013, legde u uw tazkara neer op het Commissariaat-generaal, alsook 2 brieven ivm uw werk voor de Taliban, 1 brief van de Afghaanse politie, en het postpakket waarin u deze documenten ontving, weliswaar allemaal in versnipperde vorm.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u overtuigende, aannemelijke en coherente verklaringen aflegde met betrekking tot uw activiteiten als lid van de Taliban. Zo bleek dat u optrad in naam van de Taliban, dat u verantwoordelijk was voor het vervoer van Taliban commandanten, alsook voor de aanvoer en het transport van de door uw cel/groep gebruikte wapens. Ook hielp u wel eens mee bij het verspreiden van dreigbrieven en nam u wel eens deel aan een gevecht of aanval.

Tevens is het aannemelijk dat u een gegronde vrees heeft vervolgd te worden door de Taliban in de zin van de Vluchtelingenconventie, daar uit op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat reeds verscheidene voormalige talibanstrijders en hun families werden belaagd door opstandelingen met dodelijke wraakacties en intimidatie, en dat bescherming tegen wraakacties door de Taliban vanwege de Afghaanse overheden allesbehalve vanzelfsprekend is. Niet alleen blijkt de overheid niet in staat om de veiligheid van voormalige Talibanstrijders via het reïntegratieprogramma te garanderen, volgens de informatie in kwestie worden ook steeds meer low-level Taliban opgesloten en blootgesteld aan martelpraktijken en blijken zij een makkelijk doelwit voor pesterijen en afpersing van de ANSF.

Tot slot blijkt het voor u ook moeilijk om u naar de toekomst toe te beroepen op de traditionele familieën gemeenschapsstructuren, die in Afghanistan de belangrijkste beschermingsmogelijkheden vormen, aangezien het de dorpsoudsten waren die zich destijds bij uw vrijlating borg voor u stelden en garandeerden dat u zich niet opnieuw bij de Taliban zou aansluiten, en uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat ongehoorzaamheid aan de wens van de stam of het dorp in dit verband ertoe leidt dat men ongewenst wordt verklaard.

Gelet op bovenstaande elementen wordt dan ook geoordeeld dat u hebt aangetoond dat er op heden in Afghanistan, in hoofde van uw persoon, een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de Taliban bestaat.

Artikel 1, F, a) van de Vluchtelingenconventie stelt echter dat haar bepalingen niet van toepassing zijn op personen ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen.

Volgens art. 7 van het Statuut van Rome wordt verstaan onder misdaad tegen de menselijkheid: één van de volgende handelingen, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: moord, uitroeiing, slavernij; deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; gevangenneming of elke andere ernstige

beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; marteling; verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke ander vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op ander gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdaad waarover het Hof rechtsmacht heeft; gedwongen verdwijningen; apartheid; andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt.

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven maar ook medeplichtigen en leidinggevendenden, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. art 25 § 3 Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1F-misdrijf werd gepleegd – eventueel door iemand anders –, dat de persoon in kwestie hierbij een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf werd gepleegd.

Uit uw verklaringen blijkt dat u voor de Taliban aanvankelijk Taliban commandanten vervoerde, maar dat u ook wapens transporteerde (Gehoorverslag CGVS, 14 februari 2012, pp. 14-16; Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 10) – waarvan u maar al te goed wist waarvoor ze gebruikt werden (Gehoorverslag CGVS, 14 februari 2012, p. 16; Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, pp. 14-16). Later, ondermeer ten tijde van de verkiezingen van 1389 (i.e. 2010), hield u zich tevens bezig met het verspreiden van dreigbrieven teneinde burgers af te persen of hen te verbieden hun stem uit te brengen (Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 11), om eind 1389, begin 1390 (i.e. 2011) ook deel te nemen aan een aanval op een politie checkpoint te Charbagh (Gehoorverslag CGVS, 14 februari 2012, pp. 14-15; 19; Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 13). Daarnaast getuigde u ook van talloze andere criminele/misdadige activiteiten jegens de Afghaanse burgerbevolking waarmee de leden van de Taliban cel/groep waartoe u behoorde zich inlieten (e.g. het beroven, afpersen, mishandelen, en vermoorden van mensen) (Gehoorverslag CGVS, 14 februari 2012, p. 18; Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, pp. 12; 16), hetgeen het Commissariaat-generaal doet besluiten dat u ook hierbij betrokken was, of op zijn minst – door het aanvoeren van wapens, etc. – hiertoe een substantiële bijdrage leverde. Dat u bij al deze feiten niet zelf betrokken zou geweest zijn en dit enkel zou vernomen hebben via de andere groeps/cel leden met wie u optrok (Gehoorverslag CGVS, 14 februari 2012, p. 18; Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 16), is niet aannemelijk, daar u er erg uitgebreid en gedetailleerd wist over te vertellen en u regelmatig in het gezelschap van Talibanleden vertoefde – met name Khalid, Lal Mohammad en Qari Mujib – die zich wel met dergelijke misdrijven inlieten (Gehoorverslag CGVS, 14 februari 2012, p. 7; Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, pp. 4-6). Bovendien liet u zichzelf – toen u gevraagd werd wanneer bij u het besef gegroeid was dat u met foute zaken bezig was – ook het volgende ontvallen: 'Ze zeiden dat je geld moest vragen, die mensen lastig vallen. En die mensen slaan. Ik kon dat niet aan. Ik kon daar niet tegen.' [...] 'Ze vroegen ons om een huis te omsingelen. En geld te vragen van de eigenaar van het huis' (Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 18); verklaringen op basis waarvan toch besloten mag worden dat u ook bij deze activiteiten een rol speelde.

Dat u onder dwang ingelijfd werd bij de Taliban en regelmatig onder druk werd gezet, en bijgevolg nooit een andere keuze had (Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, pp. 8; 11; 12; 15; 16; 17), kan niet aanvaard worden als verschoningsgrond voor uw bijdrage aan bovenstaande misdrijven. Gevraagd waarom u destijds de Taliban vervoegde, stelde u dat u vrijwillig bij de Taliban ging, te meer omdat uw vader in het verleden voor de Taliban actief was en omdat een van uw schoolvrienden de zoon van een Taliban commandant was (Gehoorverslag CGVS, 14 februari 2012, p. 18; Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, pp. 7-8; 18). Dat u gebrainwashed was op het moment dat u de Taliban vervoegde en regelmatig gedwongen werd bepaalde activiteiten te verzorgen (Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 8), is weinig aannemelijk, daar u dit nergens aanhaalde tijdens uw eerste gehoor op Commissariaat-generaal en tijdens het tweede gehoor evenmin toelichtte op welke manier u dan gebrainwashed en/of gedwongen zou geweest zijn. Dat u destijds het verschil tussen goed en slecht niet kende, en bijgevolg de Taliban vervoegde omdat u dacht dat ze goede zaken deden (Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, pp. 7-10; 17-18), is gelet op uw scholingsgraad – alsook het feit dat van elke Afghaan toch mag verwacht worden dat hij een idee heeft van de activiteiten waarmee de Taliban zich inlaat – evenmin een afdoende verklaring. Bovendien legde u nog verklaringen af waaruit duidelijk blijkt dat u weldegelijk op de hoogte was van de Taliban's activiteiten: 'De zoon van de commandant was mijn klasgenoot. Hij heeft me overtuigd hen te vervoegen. Hij sprak over de zaken die ze deden. En ik heb toen aanvaard zonder er diep over na te denken' (Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 10).

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich op een of andere manier zou hebben verzet of heeft proberen te onttrekken aan de acties van de Taliban. U stelde wel dat u de situatie beu was, en dat er minder vertrouwen was tussen jullie, maar uiteindelijk besliste u pas het land te verlaten nadat u door de autoriteiten gearresteerd werd (Gehoorverslag CGVS, 14 februari 2012, pp. 17-19; Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, pp. 17-19). Kortom, nadat u effectief in de problemen was gekomen. Dat u wel geprobeerd had de Taliban te verlaten, maar hierin niet geslaagd bent (Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 19), is niet aannemelijk daar u geenszins wist aan te geven hoe u dat dan juist gedaan had. Dat u wel wilde stoppen, maar niet kon omdat ze u en uw familie zouden bedreigd hebben (Gehoorverslag CGVS, 15 mei 2012, p. 19), is evenmin aannemelijk daar u dit nergens tijdens uw eerste gehoor op Commissariaat-generaal aanhaalde. Bovendien had u vóór uw arrestatie meer dan genoeg mogelijkheden – gezien u tussen uw activiteiten voor de Taliban door regelmatig thuis, in uw dorp, of bij vrienden, verbleef – om de Taliban te ontvluchten en andere oorden op te zoeken. Dat u dit niet deed, onderstreept nogmaals bovenstaande vaststelling, met name dat u zich gedurende de twee jaar dat u actief was bij de Taliban vereenzelvigde met haar daden en dat u dezelfde doelen huldigde.

Volledigheidshalve dient nog vermeld te worden dat ook uw houding allesbehalve aantoont dat er in hoofde van uw persoon verschoningsgronden ingeroepen kunnen worden. Door uw documenten na uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal in versnipperde vorm neer te leggen, maakte u het het Commissariaat-generaal op intentionele wijze moeilijker haar taak naar behoren uit te voeren, en wekte u des te meer de indruk weldegelijk iets te verbergen te hebben. Dat u uw documenten zo aantrof in het opvangcentrum en ze mogelijks versnipperd werden door een spelend kind (zie bijgevoegde nota, d.d. 1 maart 2013, pp. 2-3), is allesbehalve aannemelijk, te meer van een asielzoeker toch verwacht mag worden dat hij het belang van deze documenten – waar hij zo lang op gewacht heeft – inziet en ze de dag dat hij ze ontvangen heeft zeker niet zomaar in het opvangcentrum laat rondslingeren.

Op basis van uw verklaringen moet geconcludeerd worden dat u bewust heeft deelgenomen aan misdaden tegen de menselijkheid zoals bepaald in artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het internationaal Strafgerechtshof van 17 juli 1998.

Om deze redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van art.1, par. F(a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, dewelke bepaalt dat de bepalingen van het Verdrag van Genève niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen. Om bovenvermelde redenen kan ook de subsidiaire bescherming u niet worden toegekend.

Immers, artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid.

Niettegenstaande het feit dat art.1, F(a) van de Geneefse Conventie en artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet op u van toepassing zijn, meen ik evenwel dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst het risico dreigt te lopen het voorwerp te worden van foltering of onmenselijke en vernederende behandelingen en straffen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker formuleert een aantal grieven met betrekking tot de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat verzoeker overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 5° van de vreemdelingenwet dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus alsook van de subsidiaire beschermingsstatus. De commissaris-generaal acht verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn activiteiten bij de taliban overtuigend, aannemelijk en coherent en concludeert dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de taliban aannemelijk maakt. Volgens de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet vervolgens op basis van verzoekers verklaringen geconcludeerd worden dat hij

bewust heeft deelgenomen aan misdaden tegen de menselijkheid zoals bepaald in artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafgerechtshof van 17 juli 1998.

2.3. Het exceptionele karakter inzake de toepassing van artikel 1, F van het Verdrag van Genève suggereert dat 'insluiting' normalerwijze dient te worden onderzocht vooraleer toepassing te maken van de 'uitsluiting', hoewel er hiervoor geen rigide formules bestaan (UNHCR, *Guidelines on international protection no.5: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*, 4 september 2003).

2.4. De Raad stelt vast dat door verweerder in hoofde van verzoeker een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging aanvaard werd die als volgt werd gemotiveerd: *"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u overtuigende, aannemelijke en coherente verklaringen aflegde met betrekking tot uw activiteiten als lid van de Taliban. Zo bleek dat u optrad in naam van de Taliban, dat u verantwoordelijk was voor het vervoer van Taliban commandanten, alsook voor de aanvoer en het transport van de door uw cel/groep gebruikte wapens. Ook hielp u wel eens mee bij het verspreiden van dreigbrieven en nam u wel eens deel aan een gevecht of aanval."*

2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf bij de taliban te hebben gewerkt en voor hen wapens te hebben gesmokkeld, talibanleden te hebben vervoerd en te hebben deelgenomen aan gevechten en dat hij niet weet of hij hierbij mensen heeft gedood of niet (stuk 10, vragenlijst, p. 4). Ook stelde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken wanneer gepeild werd naar zijn beroep dat hij als "motorchauffeur" voor de taliban heeft gewerkt, hiervoor betaald werd en dit gedurende 2,5 jaar heeft gedaan (stuk 10, vragenlijst, p. 3). Verzoeker geeft geen andere beroepsactiviteiten weer.

Tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter verklaarde verzoeker bij de vraag naar zijn werkzaamheden opnieuw enkel dat hij wapens en leden van de taliban vervoerde en gaf hij twee voorbeelden van operaties waaraan hij deelnam. De eerste operatie waar verzoeker van spreekt is een aanval op een politiechef, waarbij hij per ongeluk de neef van zijn commandant heeft neergeschoten. Vervolgens heeft verzoeker het over een operatie waarbij drie talibanleden zijn omgekomen bij het begraven van een landmijn door een aanval van de Amerikanen. Wanneer vervolgens gevraagd wordt of verzoeker nog aan andere operaties heeft deelgenomen stelt hij dat hij aan geen andere operaties heeft deelgenomen dan aan de bovenstaande (stuk 4 A, gehoorverslag, p. 14). Tijdens dit eerste gehoor stelt verzoeker echter ook dat hij overdag arbeid verrichte en enkel 's nachts zijn activiteiten voor de taliban uitvoerde (stuk 4 A, gehoorverslag, p. 14, 15). Verzoeker verduidelijkt dat hij zijn arbeiderswerk deed wanneer het financieel nodig was thuis en dat hij dan in de buurt van zijn dorp en omgeving ging werken en ook voor een bepaalde organisatie waterkanalen ging opruimen in ruil voor graan (stuk 4 A, gehoorverslag, p. 15, 16).

Net zoals op de Dienst Vreemdelingenzaken stelt verzoeker ook tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij heeft deelgenomen aan gevechten (stuk 4 B, gehoorverslag, p. 10) om wat later te verklaren dat het enige gevecht waar hij aan heeft deelgenomen de aanval op een politiechef was, waarbij hij per ongeluk de neef van zijn commandant heeft neergeschoten (stuk 4 B, gehoorverslag, p. 13). Ook geeft hij tijdens dit gehoor aan dat hij bij de operatie met landmijnen niet betrokken was en hij er slechts over hoorde vertellen (stuk 4 B, gehoorverslag, p. 13). Tijdens het tweede gehoor stelt verzoeker dan weer voor het eerst dat hij tevens betrokken was bij het bezorgen van dreigbrieven (stuk 4 B, gehoorverslag, p. 11).

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij betrokken was bij een activiteit tijdens de verkiezingen waarbij de taliban mensen bedreigde om niet te gaan stemmen. Er werd de mensen gezegd dat indien ze zouden gaan stemmen, hun vinger zou worden afgesneden. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker, als talibanlid, zelf zou zijn gaan stemmen, terwijl hij weet dat er mensen die dergelijke dreigbrieven ontvingen werden gemarteld en geslagen (stuk 4 B, gehoorverslag, p. 11).

De Raad meent dat bovenstaande verklaringen met betrekking tot verzoekers activiteiten voor de taliban geenszins overtuigend, aannemelijk en coherent zijn. Er kan dan ook niet worden ingezien noch worden nagegaan op welke elementen de hoger aangehaalde motivering is gebaseerd.

2.6. Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende

onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 november 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF